

Sedaj so izgredniki šli pred Somosyjev „Orpheum“, kjer so policijo kamnjali. Policija je morala rabiti orožje. Bilo je ranjenih več izgrednikov pa tudi nekoliko policistov. Mestnega glavarja Kolassvaryja je zadel kamen v prsi, da se je kar zgrudil. V tem so izgredniki pobili okna pri mestnem glavarstvu 6. okraja in v več hišah. Več hiš so prisilili, da so razobesile črne zastave. Ob desetih je bil krvav boj na Andrassyjevi cesti. Bilo je več ranjenih, nekateri smrtno nevarno. Po polnoči je policija snela zastavi z obeh gledališč. V vsem so ta večer zaprli nad 100 ljudi.

Hujše nego v četrtek je pa bilo v petek. Že po dnevi so se zbirali ljudje posebno pred parlamentom. Nekateri so tudi zaprli. Pri belem dnevu so na gledališču zopet obesili črno zastavo, katere je bila policija odstranila. Sedaj so ostale zastave na gledališčih. Tudi na več državnih poslopij so ljudje po sili obesili črne zastave.

Ko se je zmračilo so vojaki zaseli glavne mestne ulice. Posebno obkolili operno gledališče. Vedno več ljudi se je zbralo okoli vojakov. Nakrat začno kamnati vojake in trije huzarji padejo ranjeni s konj in jeden policist. Vojaki so morali prijeti za orožje. Pognali so ljudi v beg. Pri tem je pa bilo več ranjenih.

Okrog narodnega gledališča se je bilo postavilo peštvo, katero so pa tudi ljudje kamenjali. Pešci so ljudi razganjali z bajoneti. Častniki so že hoteli dati povelje, da bi streljali, ali jih je prosila policija, da naj nikar. Skoro po vseh ulicah je bil boj. Nad 100 ljudi je bilo ranjenih, nekateri jako težko. Policija je pa jako čudno postopala. Neki policist je dal razgrajalcem pas, da so nanj obesili črno zastavo, drugi je celo pomagal zastavo obešati.

V soboto je bil skoro popolnoma mir, ker je bilo dovolj vojakov povsod pripravljenih in je glavni poveljnik se bil izrazil, da bode dal povelje vojakom streljati, česar so se Madjari ustrašili.

Vojaki delajoč mir, so morali veliko trpeti, ker so s hiš nanje metali razne stvari, posebno opeko. Izgredniki se morajo ponašati, da so dosegli mnogo uspehov. Budimpešta je vsa v zastavah. Gospodarji so razobesili zastave, da jim le ne pobijejo oken, da si so mnogi nasprotniki Košutovi. Vlada je celo sklenila na gledališčih pustiti črne zastave, le z drugih državnih poslopij so se odstranile. Narodno in operno gledališče sta sicer državni poslopji, ali vlada je na njiju pustila črni zastavi, ker se je za ti dve poslopji tudi mej narodom nabiralo.

Pri teh izgredih je pa vlada pokazala veliko onemoglost. Da se izgredi preprečijo brez velike vojaške sile, je vlada dala po meatu nabiti neko pismo Košutovih sinov, v katerem se obsojajo izgredi in se preti da se ne dovoli prevažanje Košutovega trupla na Ogersko, ako se bodo izgredi ponavljali.

Izgredi pa niso bili le v Budimpešti, temveč po vseh ogerskih mestih.

V Vacovu je posebna deputacija zahtevala od škofa, da ukaže razobesiti črne zastave na škofijskem stanovanju,

na župnišču in tamošnjih samostanih. Škof je odgovoril, da je prepovedal razobesiti zastave na poslopijih podrejene duhovščine in svoje prepovedi ne prekliče, naj mu tudi okna pobijejo. Vsled tega odgovora mora policija stražiti škofijsko poslopje in župnišče. Redi so pa razobesili črne zastave, da jim le oken ne razbijejo.

V Temešvaru so dijaki tamošnjih srednjih šol pisali škofu, da naj razobesi črno zastavo na svojem poslopiju, drugače razbijejo vsa okna.

Tako Košutovi oboževalci povsod silijo druge, da razobešajo črne zastave, kakor bi vse prebivalstvo žalovalo, ker je umrl v Turinu ta velik madjarski domoljub, ki pa v resnici ni bil družega, kot veleizdajalec in slovanski renegat.

Nova nesreča v Santandru.

Čitatelji se še spominjajo strašne nesreče v Santandru na Španjskem. Dne 4. novembra se je razletela ladija „Cabo Machichaco“, ki je imela naloženega mnogo dinamita in smodnika. Na ladiji je bil nastal ogenj in vsled ognja se je bil užgal dinamit. Vsled strašnega razpoka je bilo v jedni sekundi vse moštvo te ladije mrtvo in neke vojne ladije, ki je šla na pomoč. Po mestu je bilo na tisoče mrtvih, hiše blizu pristanišča so se bile vse porušile. Škoda je bila ogromna, posebno, ker je v mestu bil nastal požar.

Dano pa ni bilo prebivalstvu, da bi mirno in brez skrbi sezidali poslopja. Po mestu se je začelo govoriti, da se ves dinamit, ki je bil na ladiji, ni bil vnel, temveč je še na potopljenem delu ladije mnogo dinamita. Potapljalci so potopljeno ladijo preiskali in se res prepričali, da je kacic 4000 kilo dinamita še na ladiji in da je vedno nevarnost, da se razleti in zopet raznese del mesta.

Da se nesreča prepreči, sklenilo se je, da se dinamit nalašč zažge. Jele so se v to delati vse potrebne priprave. Mesto so precej daleč od pristanišča izpraznili vseh ljudi in postavili vojaške straže. Potapljalci so pri električni luči odstranjevali vse kovinske dele in se je vse storilo za potrebno varnost.

Vzlic temu je pa dne 22. t. m. ob 9. uri zvečer se razletelo mnogo dinamita, predno se je nameravalo. Nesreča ni tako velika, vendar je 15 mrtvih in kacic 50 ranjenih. Ker se pa več ljudi pogreša, je morda število mrtvih še večje, nego se poroča.

Ljudstvo je zaradi tega bilo silno razburjeno. Zabavljalo je na oblastva, da niso dosti storila za varnost ljudi. Bati se je bilo resnih izgredov. Poklicati so morali vojakov na pomoč.

Razpok dinamita je hudo pretresel hiše v mestu, da si jih ni ravno poškodoval. Razneslo je pa brzojavno pisarno, nalašč napravljeno za občevanje z vlado. Tehnična komisija sodi, da ni več dinamita na ladiji, ali prebivalstvo je pa vendar še vedno v strahu. Da se prebivalstvo pomiri, misli se s potrebno previdnostjo razstreliti ostanke potopljene ladije.